

Sygn. akt II Ns 42/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Bernard Chazan

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku W. P.

przeciwko Redakcji (...).pl

o zaniechanie publikacji nieprawdziwych informacji i wydanie orzeczenia w trybie wyborczym

postanawia:

odrzucić wniosek

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym w dniu 20 października 2014 r. (data nadania), W. P. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zobowiązanie „Redakcji (...).pl” do „zakazu rozpowszechniania” nieprawdziwym informacji o wnioskodawcy, jako kandydacie na Prezydenta Ł. w nadchodzących wyborach samorządowych oraz nakazanie sprostowania nieprawdziwych informacji na jego temat.

Wprawdzie wnioskodawca nie wskazał tego wprost, oznaczając przy tym pismo jako „pozew” - co nie stanowi przeszkody w nadaniu mu właściwego biegu (art. 130 § 1 k.p.c. zd. 2) - jednakże z treści żądania wniosku wynika, iż złożony on został w trybie wyborczym określonym w art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21 poz. 112 ze zm.). Przywołana w tym wypadku przez profesjonalnego pełnomocnika w złożonym piśmie jako podstawa prawna żądania jest wadliwa, bowiem ustawa z dnia 16 lipca 1998 r. Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików wojewódzkich została bowiem uchylona.

Zgodnie z art. 111 § 1 Kodeksu wyborczego jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie – w rozumieniu ustawy Prawo prasowe - materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego, ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia dotyczącego m.in. zakazu rozpowszechniania takich informacji i nakazania ich sprostowania, zaś wniosek złożony w tym trybie rozpoznawany jest przez sąd w trybie nieprocesowym.

Składając wniosek w trybie wyborczym określonym przywołanymi wyżej przepisami, wnioskodawca, jako uczestnika postępowania wskazał Redakcję (...).pl.

Takie oznaczenie uczestnika postępowania uniemożliwia, zdaniem sądu, uznanie, iż podmiot ten posiada zdolność sądową. Okoliczność ta, niezależnie od tego, czy postępowanie to toczy się w trybie procesowym, czy – jak w tym wypadku – w trybie nieprocesowym, brana jest pod uwagę z urzędu, zważywszy na potencjalną nieważność postępowania.

Kwestie zdolności sądowej reguluje w tym wypadku art. 64 k.c., zgodnie z treścią którego zdolność sądową mają osoby fizyczne, osoby prawne oraz organizacje społeczne dopuszczone do działania na podstawie obowiązujących przepisów, choćby nie posiadały osobowości prawnej. Redakcja nie jest podmiotem wymienionym w art. 64 k.c., żaden też przepis ustawy nie przyznaje jej zdolności sądowej (tak też Sąd Apelacyjny w W.w postanowieniu z dnia 1 października 2008 r. sygn. I ACz 1360/08 niepubl.).

Zdolności takiej nie przyznają redakcji także przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz.U. Nr 5, poz. 24 ze zm.), do stosowania której to ustawy odsyła w tym wypadku także przywołany już na wstępie Kodeks wyborczy. Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 8 ustawy Prawo prasowe, redakcja jest jedynie jednostką organizującą proces przygotowywania materiałów w prasie, w szerokim rozumieniu tego słowa, wynikającym z art. 7 ust. 2 pkt 1 teje ustawy. Zauważyć przy tym należy, iż kwestię ewentualnej odpowiedzialności cywilnej za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego, także dotyczącego publikacji internetowej gazety, reguluje w tym wypadku przepis art. 38 Prawa prasowego, który wskazuje na ewentualną odpowiedzialność autora, redaktora lub innej osoby, która spowodowała opublikowanie materiału, nie wyłączając odpowiedzialności wydawcy.

Żaden z przepisów ustawy nie nadaje, jak wskazano wyżej, samodzielnej zdolności sądowej redakcji, z uwagi zaś na brak możliwości nabycia przez podmiot wskazany we wniosku jako uczestnik postępowania zdolności sądowej, nie zachodzą w tym wypadku podstawy do zastosowania art. 199 § 2 k.p.c. w zw. z art. 70 k.p.c., albowiem tego rodzaju brak zdolności sądowej jest nieusuwalny, zaś ewentualne wskazanie jako pozwanego prawidłowo określonego podmiotu uwzględniającego treść art. 38 Prawa prasowego, stanowiłoby niedopuszczalną zmianę podmiotową.

Stosownie do treści art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., wniosek podlega odrzuceniu, jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej. W tym stanie rzeczy sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...);
2. (...).